

ה"ת 19867/01/21 - לואא אבו נגמא נגד המנהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון היחידה המרכזי לפיקוח

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 19867-01-21 אבו נגמה נ' המנהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון היחידה המרכזי לפיקוח
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי
מבקש לואא אבו נגמא באמצעות ב"כ עו"ד דוד פרץ
נגד המנהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון היחידה המרכזי
משיבה לפיקוח באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

החלטה

1. מונחת בפניי בקשת המבקש להחזרת תפוסים. כפי שיפורט להלן, מדובר בתפוסים שנתפסו על ידי המשיבה, המנהל האזרחי לאזורי יהודה ושומרון- היחידה המרכזית לפיקוח (להלן- **יחידת הפיקוח** או **המשיבה**) ביום 12.10.19, והכוללים: משאית מסוג איסוזו (ל.ז 77-970-15) לה חברה קונסטרוקציה העשויה מלוחות עץ, מכוסה בצליה כחולה, כשעל גג המשאית הותקן מזגן שחובר לתשתית חשמל (להלן- **המבנה היביל**); וכן שואב אבק וג'ריקן מים, שאותו בסמוך למבנה היביל (להלן- **הטובין**).

רקע

2. מתגובת המשיבה עולה כי כבר ביום 28.7.20 איתרה יחידת הפיקוח את המבנה היביל בתחומי שטח צו איסור בניה מס' 6/11, הנמצא בכפר חנינא, בחלק שבתחומי אזור יהודה ושומרון. לאחר שהוסבר למבקש כי המבנה בנוי במקום אסור ובניגוד לתקנות, פעל המבקש להסרתו.
3. ביום 7.9.20 איתרה יחידת הפיקוח, פעם נוספת, את המבנה היביל, כמתואר בסעיף 1 לעיל, וביום 21.9.20 הוגשה בקשה למנהל יחידת הפיקוח לביצוע תפיסתו. ביום 12.10.20 בוצעה התפיסה, אשר במסגרתה אותרו גם הטובין בסמוך למבנה היביל. בסיום פעולת התפיסה, ובהיעדר נוכחות המבקש במהלכה, תלו אנשי יחידת הפיקוח הודעה בדבר התפיסה האמורה.
4. ביום 29.10.20 פנה המבקש באמצעות ב"כ לשחרור התפוסים. עוד באותו יום נתקבלה החלטה סגן מנהל יחידת הפיקוח, ולפיה הוחלט להיעתר לבקשת השחרור, ולהורות על שחרור התפוסים, בכפוף לתשלום הוצאות

תפיסה שהועמדו על סך 5,023 ₪, וכן בכפוף לחתימת המבקש על כתב התחייבות להימנע מלעשות בתפוסים שימוש לשם ביצוע עבירה.

5. ביני לביני, הגיש המבקש באמצעות ב"כ עוד אי אילו פניות, בגדרן עתר לשחרר את התפוסים. ביום 24.12.20 נתקבלה תגובת מחלקת הייעוץ המשפטי באזור יהודה ושומרון (להלן- **הלשכה המשפטית**). במסגרת תגובה זו מסרה הלשכה המשפטית כי היא אינה ערכאת ערר על החלטות יחידת הפיקוח, וככל שיש למבקש השגות בדבר תנאי שחרור התפוסים, שאז עליו לפעול על פי הוראות תקנות בדבר העברת טובין (הובלת מבנים יבילים)(יהודה ושומרון), תשנ"ג-1993; וכן על פי הוראות בדבר תפיסת רכוש (יהודה ושומרון), תשס"ז-2006. למעלה מן הצורך, ולאחר שהלשכה המשפטית בדקה את הנושא מול יחידת הפיקוח, הובהר למבקש מקור התפיסה, ואף צוין כי ככל שמצוי בידיו מידע התומך בטענתו, כי התפוסים היו ממוקמים בשטחה המוניציפאלי של העיר ירושלים, שאז רשאי הוא להשיג על ההחלטה בשנית בצירוף המסמכים התומכים בטענתו.

הבקשה להחזרת תפוס

6. בבקשה להחזרת תפוס נטען כי המבקש הינו תושב מזרח ירושלים, והמקום שבו נתפסה המשאית הינו שטח פרטי השייך, בין היתר, למבקש. נטען כי חלקו של השטח הזה מצוי בתחומו המוניציפאלי של עיריית ירושלים, ומשכך חל עליו ס' 1 לצו סדרי השלטון והמשפט (מס' 1), תשכ"ז-1967.

7. המשיבה הגיבה לבקשה וטענה כי יש להורות על סילוק הבקשה על הסף. נטען כי ההליך דנן בו פתח המבקש הינו הליך שגוי, ובית משפט זה נעדר סמכות עניינית לדון בהחלטת התפיסה, וזו נתונה לבג"ץ. לגופו של עניין, נטען כי יש להורות על דחיית הבקשה, באשר התפיסה בוצעה כדין, והחלטת שחרור המבנה היביל, בכפוף לתשלום הוצאות התפיסה, הינה החלטה סבירה ומידתית. יוער עוד כי המשיבה אפשרה שחרור הטובין (ג'ריקן מים ושואב אבק) ללא תנאים.

דין והכרעה

8. לאחר בחינה, אני סבורה כי דין הבקשה להידחות, בהיעדר סמכות עניינית לבית משפט זה.

9. בהתאם לסעיף 2א לצו בדבר העברת טובין (מס' 1252), תשמ"ח-1988, רשאי ראש המנהל האזרחי לקבוע בתקנות כי הובלה או החזקה של טובין מסוימים בתוך האזור תהיה טעונה היתר. תקנות כאמור תוקנו, ותקנה 2 לתקנות בדבר העברת טובין (הובלת מבנים יבילים)(יהודה ושומרון), תשנ"ג-1993 (להלן- **תקנות מבנים יבילים**), קובעת כי "הובלתו של מבנה יביל בתוך האזור טעונה היתר". תקנות מבנים יבילים קובעות סמכות תפיסה של מבנים יבילים הטעונים היתר (תקנה 2ב), וכן הן קובעות מסלול השגה לנפגע מתפיסה כאמור (תקנה 2ג).

10. נסיבות התפיסה דנן מלמדות כי זו בוצעה על ידי יחידת הפיקוח ובסמכותה. תחיקת הביטחון שצוינה לעיל, מלמדת

על מנגנון השגה בגין החלטות תפיסה, ודומה כי את עיקר טענותיו של המבקש עליו להפנות אפוא לגורמים אלה. ואכן, טענות אלה נטענו על ידי המבקש באמצעות ב"כ, וסגן הממונה הורה על שחרור המבנה היביל, בכפוף לתשלום הוצאות תפיסה. בהמשך אף התקבלה תגובת הלשכה המשפטית, שמסרה למבקש כי ככל שאינו שלם עם החלטה זו, עליו להשיג עליה בפני ראש המנהל האזרחי (ראו: תשובת הלשכה המשפטית מיום 24.12.20, המפנה לתקנה 4 להוראות בדבר תפיסת רכוש (יהודה ושומרון), תשס"ז-2006).

11. יש ממש בטענת המשיבה לפיה בית משפט זה נעדר סמכות עניינית לדון בהחלטת התפיסה, כמו גם בהחלטת שחרור התפוסים בתנאים. בתוך כך, אני מקבלת את טענת המשיבה לפיה סמכות זו נתונה לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (ראו סעיף 31 לתגובת המשיבה). משכך, ככל שהמבקש אינו שלם עם החלטת המנהל האזרחי, עליו להעלות טענותיו במסגרת עתירה לבג"ץ- היא הערכאה המוסמכת להפעיל ביקורת שיפוטית על פעולות הממשל הצבאי באזור (בכפוף לסמכות הנתונה לבית המשפט לעניינים מנהליים בעניינים מסוימים).

12. המבקש בתגובתו מיום 4.2.21 חזר על טענותיו, לרבות הטענה בדבר מיקומם של התפוסים בשטח שבתחום שיפוט של עיריית ירושלים. כמצוין לעיל, טענות בדבר תפיסה שבוצעה בחוסר סמכות דין להתברר בפני בג"ץ, כמו גם יתר טענותיו הנוגעות לתפיסה ולהחלטת השחרור של התפוסים בתנאים (השוו למשל: בג"ץ 4050/20 מוחמד טהה נ' המפקד הצבאי באזור הגדה המערבית (פורסם בנבו, 24.9.2020), שם נדונה טענה דומה בדבר חוסר סמכות, בגדרה נטען כי מיקום הבנייה דשם היה בתחום השיפוט של עיריית ירושלים ולא באזור יהודה ושומרון). אחזור ואדגיש בהקשר זה, כי הלשכה המשפטית מסרה למבקש כי ככל שיש בידיו ראיות המלמדות על כך שהמבנה היביל מוקם בשטח בתחום שיפוט עיריית ירושלים, יותר לו להשיג על ההחלטה בשנית. דומה כי המבקש טרם פעל לעשות כן, ובמידה רבה לא מיצה ההליכים בטרם פנייתו לערכאות.

13. טענת המבקש לפיה מאחר והמשיבה סבורה שעבר עבירה פלילית, יש להחיל עליו את הדין החל בישראל- לא הובררה. תפיסת המבנה היביל נעשתה לאחר שיחידת הפיקוח הבחינה כי המבנה הוצב בתחום שטח צו איסור בנייה מס' 6/11, ובהתאם לסמכות התפיסה הנתונה לה בתקנות מבנים יבילים. הטובין שנתפסו לצד המבנה היביל (ג'ריקן מים ושואב אבק) נתפסו לאור החשש כי אלה סייעו לביצוע הובלת המבנה היביל ללא היתר. מכל מקום, המשיבה הבהירה בתגובתה כי הוחלט להחזיר למבקש את הטובין ללא תנאים, והוא רשאי לקבלם (ס' 26 לתגובת המשיבה).

14. סוף דבר; הבקשה נדחת בהיעדר סמכות עניינית.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.